

Derimod er det – som også indrømmet fra ministeriets side – kritisabelt, at der i skønnet indgik en uvedkommende udgift (kranen) med den følge, at man over for bevillingsmyndighederne anslog istandsættelsesomkostningerne til 5–6 mill. kr.

Når begivenhedsforløbet nu er taget op til kritisk bedømmelse, kan der være anledning til yderligere at fremhæve den omstændighed, at på den ene side fiskeriministeriet og på den anden side køberens første chartertagere – Grønlands Geologiske Undersøgelse (GGU) og Dansk Hydraulisk Institut (DHI) – har disponeret uafhængig af hinanden. Det er også utilfredsstillende, at bevillingsmyndighederne ikke er blevet orienteret om, at disse institutioner var interesserede i at chartrte »Dana«.

For GGU's vedkommende havde en medarbejder den 1. december 1977 aflagt besøg på skibet, og man vidste, at det var udbudt til salg. DHI var den 6.–7. december 1977 blevet underrettet om, at kaptajn Sønderstrup ville købe skibet. Det endelige chartertilbud forelå dog først den 16. december, det vil sige umiddelbart efter salget.

For fiskeriministeriets vedkommende må det derimod lægges til grund, at man på salgstidspunktet den 15. december 1977 endnu ikke var blevet orienteret om GGU's og DHI's interesse for »Dana«. Det er klart, at en eventuel efterfølgende orientering ikke kunne berettiget ministeriet til som sælger at annullere handlen; men da salget var sket under forbehold af de bevilligende myndigheders tilslutning, har det betydning at fastslå, om der i tiden fra den 15. december 1977 – salgsdatoen – til den 11. januar 1978 – finansudvalgets tiltrædelse – er tilgået ministeriet oplysninger, som burde have været forelagt bevillingsmyndighederne. Hvad denne side af sagen angår, henvises til, at de pågældende institutioner – fiskeriministeriet, GGU og DHI – alle var repræsenteret under prøvesejladsen den 21. december 1977. Fiskeriministeriets repræsentant havde haft mulighed for her at sikre sig oplysninger af bevillingsmæssig interesse.

Der er ikke ved min undersøgelse i øvrigt fremkommet oplysninger om forhold, som kan give anledning til kritik. Særligt bemærkes, at der ikke er grund til at anse den opnåede købesum som uforholdsmæssig lav.«

Landsdommer E. Mikkelsen har om betydningen af de punkter, der kan kritiseres berettet følgende:

De kritisable forholds betydning.

»Det må generelt fastholdes, at andragender til bevillingsmyndighederne skal være ledsaget af korrekte og udtømmende oplysninger, og at der fra administrationens side skal udvises den største samvittighedsfuldhed i så henseende. Selv om jeg naturligvis ikke kan udtale mig endeligt om, hvor megen vægt finansudvalget i det konkrete tilfælde ville have tillagt de rette oplysninger, mener jeg at måtte fremhæve følgende:

De forventede istandsættelsesomkostninger var for højt anslået. Den kritisable difference på ca. 1,2 mill. kr. må imidlertid ses i relation til det beløb på 4–5 mill. kr., der kunne accepteres som et rimeligt skøn.

Der kan også være anledning til at sammenholde den nævnte talstørrelse med de forventede byggeomkostninger på 75 mill. kr. for det nye havundersøgelsesskib.

Det må dernæst lægges til grund, at »Dana« som havundersøgelsesskib betragtet var blevet utidssvarende, og at der for fiskeriministeriet ikke forelå andre anvendelsesmuligheder. Alternativerne til det stedfundne salg synes derfor at måtte være ophugning, oplægning eller overdragelse til en anden offentlig institution. Det er ingenlunde sikkert, at noget af disse alternativer ville være at foretrække.

Når jeg – i lighed med statsrevisorerne – har fundet, at forelæggelsen for bevillingsmyndighederne kan kritiseres, beror det således på principielle synspunkter, hvorimod de pågældende forholds konkrete betydning forekommer mig tvivlsom.«

For så vidt angår den nærmere ansvarsbedømmelse har landsdommeren fundet, at fiskeriministeriets over for bevillingsmyndighederne forelagte ukorrekte beløbsangivelse – de